

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

4. Drvsi Grande Neronis Opvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

pericula, nec minùs cantuum & armorum tumultu trucem haud
 procùl instruxerat. Tacit. 4. annal. Vtrum verò non aliqua
 Sicambrorum portio in antiquis sedibus permanferit, con-
 trovertitur: negat Cluverius lib. 2. c. 9. affirmant alij, inter
 quos Horrion. l. c. probántque ex Strabone.

Interim ex Sicambriis ortos in condendo novo regno,
 principem inter Francos locum tenuisse, communissima sen-
 tentia.

4. DRUSI GRANDE NERONIS OPVS.

Dio l. c. Pertinet ad notitiam & celebritatem Alifonis, & si-
 milis cuiusque operis origo: commendat enim opus auctor
 nobilis, & venerabile reddit vetustas. Neutrum de plurimis
 insignibus alioquin urbibus, arcibus & locis, vel non nisi ob-
 scure, & incertis conjecturis notum. De Alifone utrúmque
 memoriæ Dio Cassius prodidit, quod *Drusus prator Urbanus*
creatus 2. Aelio Tuberone, Paulo Fabio Maximo consulibus, ini-
tio veris rursus ad bellum profectus Rhenum transijt, & contem-
ptis hostibus castellum contra eos ad Lupia & Alifonis fluviorum
confluentes exstruxit. Habet igitur Alifo conditorem gene-
 re, honoribus & rebus gestis nobilissimum, magnæque apud
 populum Romanum memoriæ, Claudium Neronem Dru-
 sum, Octavij Augusti privignum, fratrem Tiberij, & Germa-
 nici patrem, nec minùs, anno ab urbe conditâ, ut Sigonius ra-
 tionem inijt, 742. nono ante natum Christum exstructus, an-
 tiquitate & magnitudine excellit. Bis quidam C. Julius Cæ-
 sar, & primus Romanorum cum exercitu Rhenum transijt,
 Cæsar. lib. 4. & 6. Florus lib. 4. c. 12. Dio lib. 39. 40. *Sed intra*
brevius tempus & minore cum victoriâ redijt, quàm ut castellum
ponere, vel aliud gloriæ monumentum in hostium sinibus relinquere
potuerit. De primo transitu Dio lib. 39. scribit: *Sed cum Sicam-*

bro in loca munita se recepisse inveniret, Suevos autem ad auxilium his ferendum coire, intra vigesimum diem regressus est. De secundo idem lib. 40. Indè quoque maturè metu Suevorum se recepit, nullà re perfectà, quàm quòd gloriam Rheni alterà vice trajecti reportavit: De Druso Flor. l. 4. c. 12. memorat. Præterea in tutelam provinciarum, præsidia, atque custodias ubique disposuit, per Mosam flumen, per Albim, per Visurgim. Nam per Rheni quidem ripam quinquaginta amplius castella direxit. Nullum dubium quin per Luppiam & Amisium eadem disposuerit; verùm, Alifone excepto, proprius illorum locus, nomen & initium ignota, incerta & dubia. Quia, ut Dio lib. 56. in historijs nulla eorum fit mentio.

5. GRANDE. De magnitudine Alifonis fortè quis dubitabit, atque ex nomine castelli, quo à Tacito & Dione appellatur, parvæ rei specimen animo effinget. Verùm grande opus fuisse usus ejus à Dione lib. 56. occasione Varianæ cladis, quam statim subjungit, descriptus, & veteris situs vestigia manifestè demonstrant. *Loca, inquit, quædam Germania Romani tenebant, non simul, sed ut fortè subacta fuerant hinc inde, unde in historijs eorum nulla fit mentio. Ijs in locis Romani milites hiberna habebant, urbes condebant, eorum mores jam barbari accipiebant, in forum conveniebant, congressusque cum ijs pacatos habebant.* Ingens igitur opus Alifo fuit; quia exiguum nec valde magnum, præsidio adversùs validissimas gentes in medijs eorum finibus, sedi gravissimorum bellorum, castris, civitati, tribunali & foro frequentissimo, quale Alifone fuisse, ex Vellejo, Floro, & Dione colligitur, & spatium, quod à vico Elfen ad confluentes Luppiæ & Almæ ultraque protenditur, implendo nequaquam sufficere potuit.

6. QVO